

சமூக அறிவியல்

எட்டாம் வகுப்பு

முதல் பருவம்

தொகுதி 2

பாடநூல் குழு

குழுத்தலைவர்

வரலாறு & குடிமையியல்

திரு. A.P. ஜனார்தனம்,
முதல்வர் (ஓய்வ),
சு.சா.அரசு கலைக் கல்லூரி,
திருத்தணி, திருவள்ளூர் மாவட்டம்.

முனைவர். M.N. இராஜேந்திரன்,
இணை பேராசிரியர்,
மாநிலக் கல்லூரி,
சென்னை-5.

திரு. R. செங்கோடன்,
தலைமை ஆசிரியர்,
அரசு பெண்கள் மே.நி.பள்ளி,
கம்பிய நல்லூர், தர்மபுரி மாவட்டம்.

திருமதி. குளோரினா ரவீந்திரகுமார்,
PSGR கிருஷ்ணாம்பாள் மேல் நிலைப் பள்ளி,
பீளமேடு, கோயம்புத்தூர்-4.

திருமதி. J. கீதா,
முதுகலை ஆசிரியர்,
பிரின்ஸ் மேல் நிலைப் பள்ளி,
மடிப்பாக்கம், சென்னை-91.

திருமதி. ரமாபாய்,
அகர்வால் வித்யாலயா மெட்ரிக்.மே.நி.பள்ளி,
வேப்பேரி, சென்னை-7.

திருமதி. K.வளர்தி,
பட்டதாரி ஆசிரியர்,
அரசு ஆண்கள் மே.நி.பள்ளி,
திருவலம், வேலூர் மாவட்டம்.

திருமதி. வி.டெய்சி மணியம்மை,
கலிகி அரங்கநாதன் மான்போர்டு மெட்ரிக்.மே.நி.பள்ளி,
பெரம்பூர், சென்னை-11.

புவியியல் & பொருளாதாரம்

முனைவர். மரியா அனிதா ஆனந்தி
இணை பேராசிரியர்,
நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர்-18.

முனைவர். R. மிரியம்
இணை பேராசிரியர்,
நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர்-18.

முனைவர். M. ரகுநாதன்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
மா.ஆ.க.ப.நி. பெருந்துறை,
ஈரோடு மாவட்டம்.

திருமதி. K. சோபனா,
முதுகலை ஆசிரியர்,
என்.கே.தி. நேஷனல் பெண்கள் மே.நி.பள்ளி,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

திருமதி. J. ஜாக்குலின் ஜோயல்,
பட்டதாரி ஆசிரியர்,
அவிலா கான்வென்ட் மெட்ரிக் மே.நி.பள்ளி,
கோயம்புத்தூர்.

திருமதி. லட்சுமி பிரபா,
புனித ஜான்ஸ் மெட்ரிக் மே.நி.பள்ளி,
மந்தைவெளி, சென்னை-28.

திருமதி. சகாயமேரி ஃபாபிலா
முதுகலை ஆசிரியர்,
சியோன் மெட்ரிக் மே.நி.பள்ளி,
சேலையூர், தாம்பரம்-73.

ஆசிரியர்கள்

கணிணி அச்சு, வரைகலை, வடிவமைப்பு

மு. விஜயசாரதி, த. ரகு

மொகலாயர்கள் வருகை

பாபர் படையெடுப்பின் போது இந்தியாவின் நிலை

பாபர் படையெடுப்பின் போது இந்தியா பல்வேறு சிற்றரசுகளாக துண்டாக்கப்பட்டு சண்டை சச்சரவுடன் காணப்பட்டது. வடஇந்திய அரசியலில் ஒற்றுமையில்லை. டெல்லி சுல்தானிய பேரரசு வலிமை இழந்து காணப்பட்டது. டெல்லி பேரரசின் கடைசி சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடி, பிரபுக்களை கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. இராஜபுத்திரர்களின் தலைவரான இராணாசங்கா அதிக வலிமை பெற்று விளங்கியதோடு டெல்லியைக் கைப்பற்றும் ஆர்வத்துடன் காணப்பட்டார். இச்சமயத்தில் பாபரை இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வரும்படி ஆலம்கான் லோடியிடமிருந்து ஒரு கடிதமும் பஞ்சாபின் ஆளுநர் தெளலத்கான் லோடியிடமிருந்து ஒரு கடிதமும் வந்தது.

தென்னிந்தியாவில் விசயநகரப் பேரரசும், பாமினி பேரரசும் சுதந்திர அரசுகளாக செயல்பட்டு வந்தன.

பாபர்

ஆனால் இவை தங்களிடையே சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டிருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் பாபர் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வந்தார்.

பாபர்(கி.பி.1526-கி.பி.1530)

ஜாகிருதின் முகம்மது பாபர் கி.பி.1483 ஆம் ஆண்டு மத்திய ஆசியாவிலுள்ள பர்கானா நிலப்பகுதியை ஆட்சி செய்த உமர் ஷேக் மிர்ஷா என்பவருக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். தந்தையின் வழியில் இவர் துருக்கியைச் சார்ந்த தைமூர் இனத்தையும், தாய் வழியில் மங்கோலிய இனத்தைச் சார்ந்த செங்கிஸ்கான் இனத்தையும் வழித்தோன்றலாக கொண்டிருந்தார். இவர் தனது தந்தை மறைவிற்குப் பிறகு தனது பதினோராம் வயதில் பர்கானாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்.

படையெடுப்புகள்

முதல் பானிப்பட்ட போர் (கி.பி. 1526)

பஞ்சாபின் ஆளுநரான தெளலத்கான் லோடியின் வேண்டுகோளை ஏற்று பாபர் இந்தியாவிற்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். கி.பி.1526ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்21ஆம் நாள் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பானிப்பட்ட போர்க்களத்தில் டெல்லியை ஆட்சி செய்த இப்ராஹிம் லோடியை தோற்கடித்தார். பாபரின் பீரங்கிப்படை இப்போரில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. இப்ராஹிம் லோடியைவிட குறைவான படைவீரர்களைக் கொண்டிருந்த பாபர் மிக சுலபமாக இப்போரில் வெற்றி பெற்றார். இப்ராஹிம் லோடி

கொல்லப்பட்டார். டெல்லி சுல்தானியரின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது. முகலாயப் பேரரசிற்கான அடித்தளத்தை பாபர் இந்தியாவில் உருவாக்கினார்.

பழங்கால இந்தியாவில் இருந்த பேரரசு ஒன்றினை நினைவு கூறுக.

பாபரிப் போரில் பாபர் வெற்றி பெற்றாலும் மேவாரை ஆட்சி செய்த இராஜபுத்திர மன்னர் ராணாசங்கா பாபருக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தார். கி.பி. 1527ஆம் ஆண்டு கான்வா போர்க்களத்தில் பாபர் அரும்பாடுபட்டு ராணாசங்காவை வெற்றி கொண்டார். பிறகு கி.பி. 1528ஆம் ஆண்டு சந்தேரி போரில் மாளவத்தை ஆட்சி செய்த மேதினிராய் என்ற மன்னரை வெற்றி கொண்டார். கடைசியாக கி.பி.1529ஆம் ஆண்டு காக்கரா போரில், முகம்மது லோடியைத் தோற்கடித்து, முகலாயப் பேரரசினை இந்தியாவில் நிலைநாட்டினார். இவரது பேரரசு கிழக்கே பீகார் முதல் மேற்கே பஞ்சாப், காபூல், காந்தகார் மற்றும் பதக்ஷான் வரை பரவியிருந்தது. ஆனால் எதிர் பாராதவிதமாக தனது 47வது வயதில் கி.பி. 1530ஆம் ஆண்டு தனது மகன் உமாய்யுனை தனது வாரிசாக நியமனம் செய்துவிட்டு நோயுற்று காலமானார்.

வரலாற்றில் பாபர்

இடைக்கால இந்தியாவில் பாபர் மிகவும் விரும்பத்தக்கவர்களில் ஒருவராக கருதப்படுகிறார். இவர் சிறந்த போர் வீரராகவும், அறிஞராகவும், கவிஞராகவும் விளங்கினார். தன் சுயசரிதையை துருக்கிய மொழியில் எழுதியுள்ளார். இது “துசுக்-கி-பாபரி” அல்லது “பாபரின் நினைவுகள்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. பாபரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முகலாயப் பேரரசு அக்பரால் பலப்படுத்தப்பட்டது.

உமாய்யுன் (கி.பி. 1530–1540, 1555–1556)

பாபரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது மூத்தமகனாகிய உமாய்யுன் கி.பி.1530ஆம் ஆண்டு முகலாய மன்னராக பொறுப்பேற்றார். கி.பி.1508ஆம் ஆண்டு காபூலில் பிறந்த இவர் தனது 20ஆம் வயதில் பதக்ஷானில் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். காம்ரான், அஸ்காரி, ஹிண்டால் ஆகியவர்கள் இவரின் சகோதரர்கள் ஆவார்கள்.

பாபரின் மறைவினைத் தொடர்ந்து ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்ற உமாய்யுன், அரியணை மலர்படுக்கை அல்ல என்பதை உணர்ந்தார். பாபருக்கு பேரரசை பலப்படுத்த போதிய நேரமில்லை. நாட்டில் முறையான வாரிசரிமை சட்டமும் இல்லை. இதனால் பாபரின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து வாரிசரிமைப் போர் தொடங்கியது. உமாய்யுனின் உடன் பிறந்தவர்கள் டெல்லியின் அரியணையைக் கைப்பற்ற ஆர்வம் காட்டினார். இராஜபுத்திரர்களும் மொகலாயர்களை இந்தியாவிலிருந்து விரட்ட எண்ணினர். குஜராத் தைச் சார்ந்த பகதூர்ஷாவும் உமாய்யுனுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தார். வங்காளம் மற்றும் பீகாரைச் சார்ந்த ஷெர்கான் உமாய்யுனுக்கு மாபெரும் எதிர்ப்பாளராக விளங்கினார். இவ்வாறு உமாய்யுன் அனைத்து புறங்களிலும் பகைவர்களால் சூழ்ந்து காணப்பட்டார்.

கி.பி. 1539ஆம் ஆண்டு சௌசா என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற போரில் ஷெர்கானிடம் உமாய்யுன் தோல்வியுற்றார். மீண்டும் கி.பி.1540ஆம் ஆண்டு கன்னோசிப் போரிலும் தோல்வி அடைந்தார். அரியணையை இழந்து உமாய்யுன் பதினைந்து ஆண்டுகள் நாடோடியாக வாழ்ந்தார். இதற்கிடையில் உமாய்யுன் அமிதாபானு பேகத்தை திருமணம் செய்து கொண்டார்.

கி.பி.1542-ம் ஆண்டு அமரக்கோட்டை என்ற இடத்தில் அக்பர் பிறந்தார். பிறகு பாரசீக மன்னரின் துணையோடு உமாயூன் காம்பாண்டம் இருந்து காபூல், காந்தகாரை திரும்பப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து கி.பி.1555-ம் ஆண்டு டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவை மீண்டும் கைப்பற்றி 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் அரசரானார்.

உமாயூன் என்றால் “அதிர்ஷ்டசாலி” ஆனால் இவர் “அதிர்ஷ்டமில்லா” பாபரின் மகனாக விளங்கினார். இவர் ஒரு அரசராக படுதோல்வி அடைந்தார். கீழே விழுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு வருமேயானால் அதை தவறவிடும் மனிதர் உமாயூன் அல்ல. வரலாற்று அறிஞர் லேன்பூலின் கூற்றுப்படி உமாயூன் வாழ்க்கை முழுவதும் தடுமாறினார். இறுதியில் கி.பி.1556ஆம் ஆண்டு உயிரிழந்தார். இறப்பதற்கு முன் தனது மகன் அக்பரை தனது வாரிசாக நியமனம் செய்தார். பைராம்கானை அக்பரின் பாதுகாப்பாளராக நியமித்தார்.

ஷெர்ஷா சூர் (கி.பி.1540-1545)

ஷெர்ஷாவின் உண்மையான பெயர் ஃபரித் ஆகும். இவர் உஷேன் என்பவரின் மகன் ஆவார். கி.பி.1472ஆம் ஆண்டு ஃபரித் பிறந்தார். ஜோன்பூரை ஆட்சி செய்த ஆப்கானிய கவர்னரிடம் இவர் வேலைக்கு சேர்ந்தார். அவரே இவருக்கு **ஷெர்கான்** என்ற பட்டத்தினை வழங்கினார். பிறகு வங்காள ஆளுநரிடம் பணிக்கு சேர்ந்தார். பின்னர் பீகாரின் அரசரானார். தன்னை “ஷெர்ஷா” என அழைத்துக்கொண்டார். இவரால் நிறுவப்பட்ட பேரரசு “சூர்” வம்சம் என அழைக்கப்பட்டது.

ஷெர்ஷாவின் வெற்றிகள்

கி.பி.1539ஆம் ஆண்டு “சௌசா” என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற போரில் ஷெர்ஷா உமாயூனை தோற்கடித்தார்.

இவ்வெற்றிக்குப் பிறகு டெல்லியைக் கைப்பற்ற கனவு கண்டார். தன்னை வங்காளம் மற்றும் பீகாரின் மன்னராக அறிவித்துக்கொண்டார். கி.பி.1540 ஆம் ஆண்டு கன்னோசிப் போரில் மீண்டும் உமாயூனை வெற்றி கொண்டு டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவை கைப்பற்றி தன்னை அரசராக அறிவித்துக் கொண்டார். பிறகு சிந்து மற்றும் முல்தானை கைப்பற்றினார். மாளவம், ரெய்சின் மற்றும் மார்வார் ஆகிய பகுதிகளை தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தார். கி.பி.1545ஆம் ஆண்டு பண்டேல்கண்டை ஆட்சி செய்த அரசருக்கெதிராக தனது கடைசி படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். கலிஞ்சார் கோட்டை முற்றுகையின் போது எதிர்பாராதவிதமாக நிகழ்ந்த வெடி விபத்தில் கி.பி.1545ஆம் ஆண்டு மரணமடைந்தார்.

ஷெர்ஷாவின் நிர்வாகம் மைய நிர்வாகம்

ஷெர்ஷா தலைசிறந்த நிர்வாக முறையை ஏற்படுத்திய ஒரு சிற்பி ஆவார். இவர் வல்லாட்சியாளராக விளங்கியதோடு மட்டுமின்றி அறிவுபூர்வமானவராகவும் விளங்கினார். முஸ்லீம் மதத் தலைவர்களின் (உலோமாக்கள்) ஆலோசனைகளைக் கேட்க மறுத்தார். நிர்வாகத்தின் சிறு விவகாரங்களையும் தானே நேரடியாகக் கவனித்தார். இவருக்கு உதவியாக அமைச்சரவைக் குழு ஒன்று செயல்பட்டது. இவரது அமைச்சரவையில் நான்கு முக்கிய அமைச்சர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள்,

திவானி-இ-விசாரத்-வரவு மற்றும் செலவு பொறுப்பாளர்

திவானி-இ - ஆரிஷ்-இராணுவ பொறுப்பாளர்

திவானி - இ - ரசாலத் -

வெளியுறவு மற்றும் தூதரகப் பொறுப்பாளர்

திவானி - இ - இன்ஷா - அரசு ஆணைகள் மற்றும் கடித போக்குவரத்து பொறுப்பாளர்.

மாநில நிர்வாகம்

ஷெர்ஷா நிர்வாக நலனைக் கருத்தில் கொண்டு பேரரசை பல சர்க்கார்களாகப் பிரித்தார். சர்க்கார்கள் பல பர்கானாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு பர்கானாவும் பல கிராமங்களைக் கொண்டிருந்தன. கிராமமே மாநில நிர்வாகத்தின் கடைசி அங்கமாக விளங்கியது.

வருவாய் நிர்வாகம்

ஷெர்ஷாவின் நில வருவாய் நிர்வாகத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று விளங்கியது. நிலம் முறையாக அளவீடு செய்யப்பட்டு நிலத்தின் தரத்திற்கேற்ப வரி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. நிலவரி முக்கிய வருவாயாக இருந்தது. ஷெர்ஷா இரயத்துவாரி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். விவசாயிகளுக்கு “நில உரிமை” குறித்து பட்டா வழங்கப்பட்டது. அரசின் பங்கு விளைச்சலில் மூன்றில் ஒரு பகுதியாக (1/3) நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. ஷெர்ஷாவின் நில சீர்திருத்தத்தை மாமன்னர் அக்பர் பிற்காலத்தில் பின்பற்றினார். எனவே ஷெர்ஷா “அக்பரின் முன்னோடி” என அழைக்கப்படுகிறார்.

இராணுவ நிர்வாகம்

ஷெர்ஷா ஒரு சிறந்த போர் வீரராக மட்டுமின்றி சிறந்த இராணுவ தளபதியாகவும் விளங்கினார். இவர் அலாவுதீன்கில்ஜி பின்பற்றிய இராணுவ முறையின் முக்கிய அம்சங்களை பின்பற்றினார். இவர் தலைசிறந்த

இராணுவத்தைப் பெற்றிருந்தார். இவரது இராணுவம் காலாட்படை, குதிரைப்படை, பீரங்கிப்படை மற்றும் யானைப்படையைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் குதிரைப் படை அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதப்பட்டது. ஆப்கானிய போர் வீரர்களை உயர் பதவிகளில் அமர்த்தினார். குதிரைப் படையில் குதிரைகளுக்குச் சூடுபோடும் (தூக்) முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். காலாட்படையில் வீரர்கள் பற்றிய பதிவேட்டினை பராமரித்தார். இவற்றின் மூலம் இராணுவத்தில் தவறுகள் நிகழ்வது அகற்றப்பட்டன.

நீதி நிர்வாகம்

ஷெர்ஷா நீதியின் ஊற்றாக விளங்கினார். சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார். இவரே மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றமாக விளங்கினார். அனைத்து மேல் முறையீட்டு வழக்குகளையும் விசாரித்தார். ஷெர்ஷாவிற்கு நீதி நிர்வாகத்தில் தலைமைக்காசி உதவி புரிந்தார். குற்றம் புரிந்தவர் யாராயினும் எந்தப் பதவி வகித்தாலும் தண்டனைகளிலிருந்து தப்ப முடியாது.

பிற சீர்திருத்தங்கள் ஒற்றாப்படை

ஷெர்ஷாவின் ஆட்சி காலத்தில் ஒற்றர் முறை திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. பேரரசின் அனைத்து பகுதிகளிலும் இரகசிய ஒற்றர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டு அனைத்து செய்திகளும் அரசுக்கு முறையாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

சாலைகள்

ஷெர்ஷா பழைய சாலைகளை புதுப்பித்து, புது சாலைகளை அமைப்பதில் தனிகவனம் செலுத்தினார். இவரது ஆட்சி காலத்தில்

நான்கு முக்கியமான சாலைகள் நாட்டின் எல்லைகளில் இருந்து பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டன. சாலைகளின் இருபுறங்களிலும் நிழல் தரும் மரங்களை நட்டு போக்குவரத்தை மேம்படுத்தினார். ஆங்காங்கே இளைப்பாறும் விடுதிகளையும் அமைத்தார். இவர் செய்தித்தொடர்பு முறையினை மேம்படுத்தினார்.

நாணயச் சீர்திருத்தம்

ஷெர்ஷா புழக்கத்திலிருந்த பழைய மற்றும் கலப்பு நாணயங்களை ரத்து செய்தார். வெள்ளி மற்றும் செப்பு நாணயங்களுக்கு ஒப்பீட்டு விகிதாசாரத்தை நிர்ணயம் செய்தார். தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்களை வெளியிட்டார். நாணயங்களில் தனது பெயரினை தேவநகிரி எழுத்தில் பொறிக்கச் செய்தார். இவரது நாணயச் சீர்திருத்தம் நாட்டின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தியது. எனவே ஷெர்ஷா “நவீன நாணய முறையின் தந்தை” என்றழைக்கப்படுகிறார். இவரின் ஆட்சி காலத்தில் பொருளாதார நிலை மேம்பாடடைந்தது.

மதிப்பீடு

ஷெர்ஷா ஒரு மாபெரும் பேரரசை உருவாக்கிய வராகவும் சிறந்த நிர்வாகியாகவும் கருதப்படுகிறார். இவர்களை, கட்டடக்கலையிலும் சிறந்து விளங்கினார். பீகாரிலுள்ள “சசாரம்” நகரில் தனது கல்லறையை இந்திய-இஸ்லாமிய கட்டடக்கலைப் பாணியில் உருவாக்கினார். டெல்லியில் புகழ் பெற்ற “புராணாகிலா” என்ற சிறந்த கட்டடத்தை உருவாக்கினார். ஷெர்ஷா மேலும் பல ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்திருந்தால் மொகலாயர்கள் தங்கள் ஆட்சியை மீண்டும் இந்தியாவில் ஏற்படுத்தியிருக்க முடியாது.

அக்பர்

மாமன்னர் அக்பர் (கி.பி 1556-கி.பி.1605)

அக்பர் இந்தியாவை ஆட்சி புரிந்த தலைசிறந்த மன்னர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

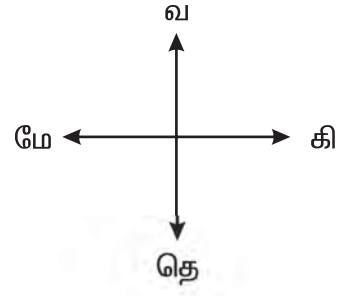
ஐலாலுதின் முகம்மது அக்பர் கி.பி.1542 ஆம் ஆண்டு நவம்பர், 23ஆம் நாள் அமரக்கோட்டையில் பிறந்தார். தனது பதினான்காவது வயதில் கி.பி.1556ஆம் ஆண்டு பேரரசராக முடிசூடப்பட்டார். பைராம்கான் அக்பரின் பாதுகாப்பாளராக உமாயூனால் நியமிக்கப்பட்டார்.

அக்பரின் வெற்றிகள்

இரண்டாம் பாணிப்பட் போர் (கி.பி. 1556)

அக்பர் இக்கட்டான சூழலில் அரியணை ஏறினார். வங்காளத்தை ஆண்ட முகம்மது ஷாவிடம் பிரதம மந்திரியாக இருந்த ஹெமு அக்பரை தோற்கடித்து டெல்லியைக் கைப்பற்ற எண்ணினார். இவர் முகலாயர் படையை வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பாணிப்பட் போர்க்களத்தில் கி.பி. 1556-ல் எதிர்கொண்டார். இப்போரில் ஹெமு அக்பரால் தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். இவ்வெற்றியின் மூலம் முகலாயரின் ஆட்சி டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவில் மீண்டும் நிலை நாட்டப்பட்டது.

அக்பர் பேரரசு

காபூல்
கந்தகார்

காஷ்மீர்

லாகூர்
மூல்தான்

டெல்லி

அஜ்மீர்

ஆக்ரா

அயோத்தி

ஜம்பூர்

பீகார்

சிந்து

சித்தூர்

அலகாபாத்

பாளையம்

காலிங்கர்

வங்காளம்

டையூ

அகமதுநகர்

பீடார்

கோல்கொண்டா

கோவா

பிஜ்பூர்

மசூலிப்பட்டினம்

யழுவேற்காடு

வங்காள விரிகுடா

அராபிக்டல்

கொச்சி

இலங்கை

இந்தியப் பெருங்கடல்

சுழக அறிவியல்

சுமார் நான்காண்டுகள் பைரம்கானின் ஆட்சி நடைபெற்றது. அக்பர் உண்மையான ஆட்சியாளராக விரும்பினார். எனவே பைரம்கான் ஆட்சியை முடிவுகட்ட அவரை புனித யாத்திரைக்கு அனுப்பினார். செல்லும் வழியில் பைரம்கான் கொல்லப்பட்டார். அக்பரின் வளர்ப்புத்தாய் மாகம் அனாகா இரண்டு ஆண்டுகள் நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்தினார். இக்காலம் “அந்தப்புர அரசாங்க காலம்” என்றழைக்கப்படுகிறது. மாகம் அனாகா தனது மகன் ஆதம்கானை அரசாக்க நினைத்ததால் அக்பர் அவரை கொலை செய்தார். இதனால் மாகம் அனாகா மனம் வருந்தி உயிர் துறந்தார். பிறகு அக்பர் உண்மையான ஆட்சியாளராக மாறினார்.

மற்ற வெற்றிகள்

அக்பரின் மேலாண்மையை ஜெய்ப்பூரை ஆண்ட பிகாரிமால் ஏற்றுக் கொண்டு தனது மகளை பேரரசருக்கு மணம் முடித்து வைத்தார். இத்திருமணத்தின் மூலம் ஜஹாங்கீர் பிறந்தார். பின்னர் அக்பர் மாவம் மற்றும் சூனாரை இணைத்துக் கொண்டார். இராசபுத்திர ஆளுமைக்குட்பட்ட கோண்டுவானா பேரரசி இராணி துர்காவதியைத் தோற்கடித்து கைப்பற்றினார். பின்னர் பிக்கனீர், ஜெய்சல்மார் மற்றும் ஜோத்பூரை வெற்றி கொண்டார். அக்பரின் பேரரசு மேற்கே ஆப்கானிஸ்தானம் முதல் கிழக்கே வங்காளம் வரையிலும் வடக்கே இமயம் முதல் தெற்கே கோல்கொண்டா வரையிலும் பரவியிருந்தது.

அக்பரின் இராஜபுத்திரக் கொள்கை

வீரத்திற்கும், நேர்மைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருந்த இராஜபுத்திரர்களோடு அக்பர் நட்பு

பாராட்டினார். ஜெய்ப்பூர் இளவரசி ஜோத்பாயை மணந்தார். மேலும் பிக்கனீர் மற்றும் ஜெய்சல்மார் இளவரசிகளையும் மணந்து கொண்டார். இராஜபுத்திரர்களை அரசின் உயர் பதவியில் நியமனம் செய்தார். இராஜமான்சிங், இராஜபகவான் தாஸ், இராஜாதோடர்மால் மற்றும் பீர்பால் போன்றவர்களை உயர்பதவியில் அமர்த்தினார். அக்பர் முஸ்லீம்கள் அல்லாதவர்களிடம் நல்லாதரவைப் பெற, ஒற்றுமையை வளர்க்க “ஜிசியா” மற்றும் “புனிதப் பயண” வரியினை ரத்து செய்தார்.

தக்காண கொள்கை

தக்காணத்தில் தனது பேரரசை விரிவுபடுத்தவும், போர்ச்சுகீசியரின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் அக்பர் தக்காணத்திற்கு எதிராக படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். அகமது நகரை ஆண்ட சாந்த்பீயைத் தோற்கடித்து அந்நகரை பேரரசுடன் இணைத்துக்கொண்டார். மேலும் பீரார், காந்தேஷ் ஆகிய இடங்களையும் கைப்பற்றினார்.

இலக்கியப்பணி

அக்பர் கல்வி அறிவு முறையாக பெறாதவராக இருந்தபோதிலும் சிறந்த அறிஞர்களை ஆதரித்தார். இவரின் அவையில் இராஜாதோடர்மால், பாகவத புராணத்தை பாரசீக மொழியில் மொழிப்பெயர்த்தார். அபுல்பாசல் மற்றும் அவரின் சகோதரர் அபுல் பைசி பல வடமொழி நூல்களை பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்த்தனர். அபுல்பாசல் “அயினி அக்பரி” மற்றும் “அக்பர் நாமா” என்ற வரலாற்று புகழ்மிக்க நூல்களை எழுதினார்.

அபுல்பைசி இதிகாச நூல்களாகிய இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தை பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்த்தார்.

சிறந்த இசை ஞானியான “தான்சேன்” அக்பரின் அவையை அலங்கரித்தார்.

சமயக்கொள்கை (தீன்-இலாஹி)

அக்பர் மதசகிப்புத் தன்மை கொண்ட சிறந்த இஸ்லாமிய மன்னராவார். அக்பரின் தந்தை இஸ்லாமின் சன்னி மதப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். ஆனால் தாயார் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். அக்பரின் பாதுகாப்பாளர் பைரம்கான் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். அக்பரின் ஆசிரியர் ஷேக்முபாரக் ஒரு மிதவாதி அவரும் ஷியாப் பிரிவைச் சார்ந்தவர். இவையாவும் அக்பர் சமயத்தில் மிதவாதியாகத் திகழ முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன. கி.பி.1575 ஆம் ஆண்டு அக்பர் “இபாதத் கானா” என்ற தொழுகை இல்லத்தைக் கட்டி பல்வேறு மதத்தலைவர்களை அழைத்து சமயத்தின் நற்கூறுகளை ஆய்வு செய்தார். அதனடிப்படையில் அக்பர் “தவறுபடா ஆணையினை” பிரகடனப்படுத்தினார். இதன்படி அக்பர் தன்னை சமயத் தலைவராகவும், அரசராகவும் அறிவித்துக்கொண்டார். கி.பி.1582-ல் அக்பர் “தீன்-இலாஹி” அல்லது தெய்வீக மதத்தினை வெளியிட்டார். இச்சமயத்தின் முக்கிய நோக்கம் பூரண சகிப்புத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசிய சமயத்தை உருவாக்குவதாகும். இச்சமயம் அனைத்து சமயங்களிலும் உள்ள முக்கிய கோட்பாட்டுகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது. அக்பர் தான் தோற்றுவித்த சமயத்தை எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டுமென கட்டாயப்படுத்தவில்லை. எனவே அக்பர் மறைந்த போது இச்சமயமும் மறைந்தது.

தீன்-இலாஹி- அக்பருடைய மத சகிப்புத் தன்மையின் வெளிப்பாடு.

அக்பரின் நிலவரி சீர்திருத்தம்

நிலவரி சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை அக்பர் ஷேர்ஷாவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றினார். இராஜதோடர்மால் அக்பரின் வருவாய் துறை அமைச்சராக செயல்பட்டார். நிலம் முறையாக அளவீடு செய்யப்பட்டு விளைச்சலில் 1/3 பகுதி வரியாக வசூலிக்கப்பட்டது. விவசாயிகள் பணமாகவோ அல்லது தானியமாகவோ வரியை செலுத்தலாம். விவசாயத்தை பெருக்க கடனுதவி வழங்கப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு நில உரிமைக்கான பட்டா வழங்கப்பட்டது. விவசாயிகளும் அரசாங்கமும் நில வரி தொடர்பான ஒப்பந்தத்தை செய்து கொண்டனர் (குபிலியாத்).

மன்சப்தாரி முறை

மன்சப்தாரி முறை முகலாயரின் இராணுவம் மற்றும் பொது நிர்வாக முறைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. பாரசீக நாட்டில் பின்பற்றப்பட்ட இம்முறையை அக்பர் தனது ஆட்சியில் அறிமுகப்படுத்தினார். மன்சப் என்றால் “தரம்” அல்லது “தகுதி” என்று பொருள்படும். மன்சப்தாரர்கள் பேரரசிற்கு உதவிட தாங்களே போர்வீரர்களை தெரிவு செய்து கொண்டனர். இம்முறை அக்பரின் ஆட்சி காலத்தில் சிறப்புற செயல்பட்டது. கால ஓட்டத்தில் இம்முறை சிதைவுற்றது.

கலை-கட்டடக்கலை

அக்பர் காலத்தில் கலை கட்டடக்கலை சிறப்புற வளர்ச்சியடைந்தது. அக்பர் பதேப்பூர் சிக்ரியை, குஜராத் வெற்றியின் நினைவாக கட்டினார். புலந்தார்வாசா என்ற நுழைவு வாயில் மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும். அக்பர் அக்பரி-மஹால், ஜஹாங்கிரி மஹால், பஞ்ச் மஹால்,

ஜோத்பாய் அரண்மனை போன்றவைகளை அழகுற சிவப்பு பளிங்கு கற்களால் கட்டிமுடித்தார்.

மதிப்பீடு

சுமார் 50-ஆண்டுகாலம் சிறப்புற ஆட்சி செய்த அக்பர் கி.பி.1605 ஆம் ஆண்டு தனது 63 -வது வயதில் மறைந்தார். இந்திய வரலாற்றில் பன்முக சிறப்புற்ற பேரரசராக அக்பர் தனக்கென ஓர் சிறந்த இடத்தை பெற்றுள்ளார். முகலாய பேரரசை உண்மையாக நிலைநாட்டிய வராக இவர் கருதப்படுகிறார்.

ஜஹாங்கீர் (கி.பி.1605-கி.பி.1627)

அக்பரின் மறைவைத் தொடர்ந்து அவரது மூத்த மகன் சலீம், ஜஹாங்கீர் அல்லது “உலகினை வெல்பவர்” என்ற சிறப்புப் பெயருடன் கி.பி.1605-ஆம் ஆண்டு அரியணை ஏறினார். ஜஹாங்கீர் பதவி ஏற்று ஒரு சில மாதங்களிலேயே இவரின் மூத்த மகன் இளவரசர் குஸ்ரு தந்தைக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார். ஐந்தாவது சீக்கிய குரு அர்ஜுன்தேவ் இவருக்கு ஆதரவு வழங்கினார். ஆனால் ஜஹாங்கீரினால் தோற்கடிக்கப்பட்டு குஸ்ரு சிறையில் அடைக்கப்பட்டு பின்னர் குருடாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். சீக்கிய குரு அர்ஜுன்தேவ் கொல்லப்பட்டார். இச்செயல் சீக்கியர்களுக்கும் முகலாயர்களுக்கும் இடையே பெரும் பிளவினை ஏற்படுத்தி விரோதத்தை வளர்த்தது.

ஆங்கிலேய பயணிகள் வருகை

ஜஹாங்கீர் ஆட்சியின் போது இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து ஆங்கில வணிகக் குழு சார்பாக தளபதி “வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ்” மற்றும் “சர் தாமஸ் ரோ” ஆகியோர்கள் முகலாய அரசவைக்கு வருகை புரிந்தனர். கி.பி.1615ஆம் ஆண்டு சூரத் நகரில்

வணிகம் செய்ய சர் தாமஸ் ரோ ஜஹாங்கீரிடம் அனுமதி பெற்றார்.

இந்தியா விற்கு பல்வேறு காலங்களில் வருகை புரிந்த சில பயணிகளின் பெயர்களை நினைவு கூறுக.

இலக்கியப்பணி

ஜஹாங்கீர் தலைசிறந்த அறிஞர் ஆவார். தன்னுடைய சுய சரிதையை துசுக்-இ-ஜஹாங்கிரி என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் அவரது ஆட்சி காலத்தினை பற்றி அறிய உதவுகிறது. இவர் கலை மற்றும் கவிதையிலும் பெரும்நாட்டம் கொண்டு இருந்தார்.

நீதி

ஜஹாங்கீர் நீதித்துறையில் சிறந்து விளங்கினார். ஜஹாங்கீர் பதவி ஏற்கும் போது “நீதிச்சங்கிலி மணி” என்ற ஒரு புதிய நீதி வழங்கும் முறையினை அறிமுகப்படுத்தினார். நீதி மணி “ஷாபர்ஜ்” அரண்மனையில் ஒரு முனையில் கட்டப்பட்டு மறுமுனைய முனை ஆற்றங்கரையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கல் தூணில் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. நீதி வேண்டுபவர்கள் அந்த நீதி மணியினை ஒலிக்கச் செய்வதின் மூலம் அரசரின் கவனத்தை ஈர்த்துநீதியை பெற்றனர்.

பண்டைய தமிழகத்தில் எந்த மன்னர் நீதிச்சங்கிலி முறையைக் கொண்டுவந்தார்?

நூர்ஜஹான்

நூர்ஜஹான் முகலாய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று விளங்கினார். மிர்சா கியாஸ் பெக்கின் மகளான மெகருன்னிஷா இளமையிலே மிகவும் அழகானவர். இளம் பருவத்தில் ஷெர் ஆப்கன் என்பவரை மணந்து ஒரு பெண் குழந்தைக்கு தாயானார். கணவரின் மறைவிற்கு பிறகு